

TALÁLT KÉP

Fazakas Attila

PLAY

Erving Goffman emlékére

Ami élet, azt látni. Mindegyre.
Nézni.
Nézőnek ott lenni.
És aztán meg: abban válni láthatóvá is, *látódn*.
Nézettnek lenni. Állandóan, kiléphetetlenül.
Ehhez húzódni most közelebb.
Közelségre találni ott, közelséget közel engedni, hagyni.
Az összes megtörténhetőt.
Abban lenni el. Részvétel van. Ilyesmik...
Nem ismerem (ismerjük) a koncepciót.
Mennyi tér van így! És mennyi sorolhatatlan létezés!

Megtörtének, megtörténünk. Ennyi van.
Konceptiók helyett, ellenére, hiányára stb.
Érezni a rendeződést, így rendeződni.
Vagy: nem érezni a rendeződést, *lenni úgy is. Míg...*
Míg lehetni. Ezt szeretem.

Megtört én, ének, énünk...
Életragozás.
Életté lenni.
Ezzel békültem ki.

A színház üres. Ami él, telt, egyszeri, erős. Kijönni az üresből, telítődni önmagaddal. De ki vagy, önmagadként? Nem színház?! És ezzel máris visszaesni az üresbe, s kezdeni az egészet előlről. Többnyire ez van. *Folyamatos átjárások, toporgások.*

A színház az életben van.
Az életben van színház.
(*Ne röhögj...*)
Mennyi mutatható meg? Kell-e a mutogatás?
Nincs mindig mutogatás?
Nem minden látvány a Látvány látványa?
Nem tudom. *Történek.*
Ez a válaszom. Így válaszol helyettem *valami.*

Unom a színházat. Szeretem az életet. Ami persze ugyanaz. Szinte. Van az a *pengényi*, vére menő *szinte*. Ott jó.

Van élet a színház előtt. Van színház az élet előtt?
Minden van.
Nem bírok választani. Akarok-e egyáltalán?
Megtörtének. Élek.
Akár szabadon, akár egy szerepben.
Elhagyott a beszéd.